

Roger Mas: "M'estic entenent amb una guitarra elèctrica"

El 20 de novembre a la sala Apolo 'Torna pel camí de les serps'

Roger Mas proposa un viatge als seus primers temps: el que ell havia ideat com el seu segon disc no es va publicar mai tal com l'havia imaginat.Â

Roger Mas Foto: Xavier Mercadé

Fa pocs mesos que ha començat a flirtejar amb una guitarra elèctrica, i ha cregut convenient recuperar allò que mai havia pogut ser amb el seu nou instrument. Ho farà una sola nit i des de l'escenari de la sala Apolo de Barcelona la setmana que ve i l'acompanyaran Arcadi Marcet al baix i Marc Mual a la bateria.

EDR: Què ha passat perquè ara Roger Mas vulgui fer aquest viatge en el temps?

Roger Mas: Ha passat que tota la vida havia anat amb guitarres de niló, però ara m'estic entenent amb una guitarra elèctrica. Jugant amb ella em vaig adonar que el que em venia de gust fer primer era recuperar un repertori que no es va veure mai en un disc.

EDR: Com és que no es va publicar?

R.M: Com que el meu primer disc, *Les flors del somni* (Picap, 1997), va ser un èxit comercial... [somriu] la discogràfica no va voler editar el segon. No estava gaire animada. I jo ja tenia tot pensat el disc *El camí de les serps*, que no era un treball conceptual però sí que tenia un ordre, un sentit. Com que no va poder ser me'n vaig anar amb una sabata i una espadenya als estudis Casafont amb en Ramon Pujol, a fer el disc *Casafont* (Picap, 1999), on vaig posar cançons del que jo havia ideat com *El camí de les serps*.

EDR: Un treball amb 20 temes publicat el 1999...

Roger Mas : Aquest segon disc va anar una mica més bé i aleshores ja vaig poder publicar *En el camí de les serps i els llargardaixos blaus fluorescents cap a la casa de vidre de la Senyora dels Guants Vermells* (Picap, 2001), amb **Roger Mas & les Flors**. Però hi havia cançons que ja havia publicat, i per tant el projecte tal com havia de ser al principi no ha sortit mai...

EDR: I ara entenem per què 'Roger Mas torna pel camí de les serps'...

Roger Mas: I la guitarra elèctrica -tot i que jo sempre he defensat molt el niló- és molt adequada per a aquesta primera època, per a aquelles primeres cançons. Tenia moltes ganes de fer un Apolo amb la guitarra elèctrica amb aquest repertori, un disc que no s'ha fet mai -que està dividit en dos discos-, i amb algunes cançons inèdites que eren al repertori original i no van acabar sortint a cap dels dos.

EDR: I una mica més tard, el 8 de desembre, seràs a Vic amb la Cobla Sant Jordi...

R.M: M'agradaria que no, però segurament serà l'últim amb la cobla. Estem molt animats i tenim moltes ganes d'acabar en un lloc emblemàtic com ho és l'Atlàntida de Vic.